

XXI.

Πρᾶξις σὺν θεῷ καί.

p. 474 c. λέγε δή μοι ἵνα εἰδῆς.

1 τὸ προκείμενόν ἐστι διὰ τούτων τὰ δύο προβλήματα, ὃ
εἶπεν δὲ Σωκράτης, κατασκευάσαι, τῶν δὲ προβλημάτων τὸ
μὲν πρῶτόν ἐστιν, ὅτι κρεῖττον τὸ ἀδικεῖσθαι τοῦ ἀδικεῖν, 5
τὸ δὲ δεύτερον, ὅτι τῶν ἀδικούντων δὲ μὴ διδοὺς δίκην πολλῷ
ἀθλιώτερός ἐστι τοῦ διδόντος. τὸ πρότερον οὖν τέως κατα-
σκευάζει, τοῦτο δὲ δείκνυται, ώς εἴρηται ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ,
ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν πράξεων ἀντιστρέφειν τό τε δίκαιον καὶ τὸ
καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν. δὲ μὲν οὖν Πῶλος ὥπως δήποτε ἀκο- 10
λουθῶν ταῖς κοιναῖς ἐννοίαις τὸ μὲν δίκαιον καλὸν λέγει,
οὐκ ἔτι δὲ συγχωρεῖ, ὅτι τὸ καλὸν ἀγαθόν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο
διαμάχεται· δὲ Καλλικλῆς οὐδεμιᾷ προτάσσει συγχωρεῖ· λέγει
τοίνυν δὲ Πῶλος, ὅτι τὸ δίκαιον καλόν ἐστιν· ἀμέλει καὶ
ἔλεοῦμεν τοὺς ἀδικούμενους, οὕτως αἰσχρὸν τὸ ἀδικεῖν· οὐκ 15
ἔτι δὲ καὶ ἀγαθόν· δυνάμενος γὰρ δὲ δίκαιος χρήματα ἀφελέ-
σθαι καὶ πάμπολλα κερδάναι, ώς δίκαια πράττων οὐδὲν κερ-
δαίνει. δὲ Σωκράτης πανταχοῦ λέγει, ὅτι ἐπὶ τῶν πράξεων
πᾶν δίκαιον καλόν, καὶ πᾶν δὲ καλὸν ἀγαθόν, καὶ πὰν ἄρα 20
δίκαιον ἀγαθόν, ὥστε καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων τὸ αὐτό ἐστιν·
καὶ πᾶν ἄδικον ἀισχρόν, καὶ πᾶν αἰσχρὸν κακόν, καὶ πᾶν
2 ἄρα ἄδικον κακόν· ταῦτα μὲν οὖν οὗτοι. δὲ Καλλικλῆς μηδέ,
εἰ εἰσὶν κοιναὶ ἐννοιαὶ, εἰδὼς, οὐδὲ τὸ δίκαιον καλὸν λέγει
οὐδὲ τὸ καλὸν ἀγαθόν· καὶ ως ἀλογίαν νοσῶν ἐκ τῶν ἀλόγων
φέρει τὰ παραδείγματα λέγων, ὅτι πανταχοῦ δὲ ἴσχυρότερος 25
διφείλει πλεονεκτεῖν τὸν ἀσθενέστερον καὶ κατακρατεῖν αὐτοῦ·
οὕτω γ' οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων τὰ ἴσχυρότερα κρατεῖ τῶν
ἀσθενεστέρων καὶ βοηθοῦσιν αὐτοῖς· δὲ γ' οὖν λέων οὐ δίκαιος
μὴ ἐσθίων τὰ ἀσθενέστερα αὐτοῦ. φησὶν οὖν, ὅτι οἱ ἀσθε-
νέστεροι καταγοητεύονται καὶ ἀπατῶσι τοὺς ἴσχυροτέρους καὶ 30
λέγονται αὐτοῖς, ὅτι τὸ δίκαιον καλόν, τὸ ἄδικον αἰσχρόν,

s Plat. Alcib. 116 b.